

ΑΠΟ ΤΗΝ " ΚΡΗΝΗ "

Φ Α Ρ Α Ω

Στήν ιερή τῆς σαρκοφάγου κλίνη
αἰώνια ἀπολαβαίνατε ἡσυχία
κι ἀκόμα τοῦ Ὑπερέραν εὐτυχία
τὸ Κά * προωρισμένη νὰ φαιδρύνῃ.

Ὅποιο κρασι-μοσκόβολο νὰ πίνῃ
συνήθιζε καθένας, σὲ δοχεῖα
σιμὰ βρισκόταν μ' ἄφθονη εὐωχία
κι ὅ,τι εἶχε τὴ ζωὴ σας ἀπαλύνει.

Μ' ἀρχαιολόγοι, ἀχόρταγοι σὲ γνώση,
στὸν ὕπνο τὸ βαθὺ σᾶς ἐνοχλῆσαν.
Τί κι ἂν τοὺς μύριους θησαυροὺς ὑμνῆσαν!

Τὴν ὀμορφιά σας ποιὸς θὰ ξαναδώσῃ;
Κι ἀνάμεσα στὰ ὀλόχρυσα συντρίμια
τί θλιβερὴ ἢ βαλσαμωμένη ἀσκήμια!

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

* Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι πιστεύανε πὺς ὁ ἄνθρωπος ἀπαρτιζότανε ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ τὸ Κά, διάφανη σκιά ὅμοια μὲ τὸ σῶμα ποὺ ἦταν ἀθώρητη ἀπὸ τοὺς κοινοὺς θνητοὺς. Μετὰ τὸ θάνατο, τὸ σῶμα καὶ τὸ Κά κλεινότανε στὸν τάφο κι ὅσο πῶς πολὺ διατηροῦτανε τὸ βαλσαμωμένο σῶμα, τόσο περισσότερο ἐξασφαλιζότανε ἡ ὑπαρξὴ τοῦ Κά ποὺ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ παρεῖχαν τὰ μέσα γιὰ τὴ συντήρησιν καὶ τέρψιν του.